

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VIII — Nr. 98

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 15 mai 1996

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 128 din 6 decembrie 1995	1-3	318. — Hotărâre privind numirea în funcția de prefect al județului Neamț.....	8
Decizia nr. 28 din 12 martie 1996	4-5	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
312. — Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Creșterea gradului de recuperare a SO ₂ din gazele de la aglomerarea concentratelor zinco-plumboase și reducerea poluării mediului la Societatea Comercială «Sometra» — S.A. Copșa Mică, județul Sibiu“.....	6	23. — Ordin al secretarului de stat, directorul general al Direcției generale a vămilor, pentru aprobarea Normelor tehnice privind autorizarea și funcționarea comisionarilor în vamă	9-11
313. — Hotărâre privind transmiterea unor imobile, situate în județul Vâlcea, în administrarea Ministerului de Interne	6-7	884. — Ordin al ministrului de stat, ministrul finanțelor, pentru aprobarea Normelor privind încadrarea în muncă a unor persoane prin încheierea convențiilor civile de prestări de servicii pentru încasarea creanțelor bugetare	12-13
314. — Hotărâre privind transmiterea unor terenuri în administrarea Direcției generale a vămilor.....	7-8	1.507. — Ordin al ministrului industriilor privind aprobarea Procedurii-tip de atestare a capacității agenților economici de a executa structuri sudate.....	13-16
317. — Hotărâre privind eliberarea din funcție a prefectului județului Neamț.....	8		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 128*)

din 6 decembrie 1995

Antonie Iorgovan — președinte
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Ioan Deleanu — judecător
Raul Petrescu — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol pronunțarea asupra excepțiilor de neconstituționalitate a dispozițiilor Decretului nr. 221/1960 și ale H.C.M.

nr. 792/1960, ridicate de Bogdan Gheorghe, Bogdan Maria, Bărnăuțiu Ștefan și Bărnăuțiu Gabriela în Dosarul nr. 1.797/C/1995 al Tribunalului Timiș și Nagy Francisc Mihai, Nagy Elisabeta, Roșu Grigore, Surugiu Gheorghe și Surugiu Paula în Dosarul nr. 2.503/C/1995 al Tribunalului Timiș.

*) A se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 28 din 12 martie 1996, publicată la pag. 4.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 22 noiembrie 1995 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când partea prezentă — Elena Mihail — și reprezentantul Ministerului Public au pus concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate.

Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 29 noiembrie 1995, iar apoi pentru 6 decembrie 1995, când a adoptat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține:

Tribunalul Timiș — Secția civilă — a sesizat, prin încheierea din 11 iulie 1995, pronunțată în Dosarul nr. 1.797/C/1995, Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Decretului nr. 221/1960 și ale H.C.M. nr. 792/1960, invocată de contestatorii Bogdan Maria, Bogdan Gheorghe, Bărnăuțiu Ștefan și Bărnăuțiu Gabriela. Deși cele două acte normative sunt atacate în întregul lor, în motivarea excepției se arată că sunt avute în vedere în special dispozițiile art. 1, 23, 25, 31, 32, 34, 36, 42 și 55 din Decretul nr. 221/1960 și cele ale art. 1, 13, 15, 39–51 și 77 din H.C.M. nr. 792/1960. Sesizarea formează obiectul Dosarului nr. 116C/1995 al Curții Constituționale.

În susținerea excepției se invocă faptul că dispozițiile legale atacate sunt contrare prevederilor art. 1 alin. (3), art. 11 alin. (2), art. 20, art. 41 alin. (2), art. 125 alin. (3), art. 135 alin. (1) și ale art. 150 alin. (1) din Constituție:

a) art. 1 alin. (3) din Constituție prevede că România este stat de drept, democratic și social, astfel încât este neconstituțională o reglementare anterioară care consacră o inegalitate între diferiți titulari ai dreptului de proprietate privată;

b) invocându-se dispozițiile art. 11 alin. (2) și ale art. 20 din Constituție, se învederează că actele normative atacate sunt contrare și actelor internaționale ratificate de România și care deci fac parte din dreptul intern, îndeosebi Convenția europeană a drepturilor omului, care consacră dreptul la un proces echitabil, și Protocolului adițional, care consacră garantarea dreptului de proprietate. Aceste dispoziții sunt afectate în condițiile în care o procedură de executare silită este declanșată fără un proces anterior în care drepturile și obligațiile părților să fie clar stabilite;

c) potrivit dispozițiilor art. 135 alin. (1) și ale art. 41 alin. (2) din Constituție, statul ocrotește proprietatea, iar proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular, or, prin instituirea unei proceduri de executare derogatorii față de dreptul comun, pentru anumiți titulari ai dreptului de proprietate privată, în raport cu alți titulari ai aceluiași drept, se creează o inegalitate care este neconstituțională;

d) Constituția României dispune în art. 125 alin. (3) că normele de competență și procedura de judecată sunt stabilite prin lege, iar în art. 72 alin. (3) lit. h), că organizarea și funcționarea instanțelor judecătorești se stabilesc numai prin lege organică, astfel încât este neconstituțional ca prin hotărâre a Guvernului să se instituie norme de procedură privind executarea silită.

Față de toate aceste argumente, redate în esență, se solicită declararea neconstituționalității dispozițiilor legale atacate și constatarea abrogării lor în temeiul art. 150 alin. (1) din Constituție.

Intimata, Societatea Comercială „Banc Post” — S.A., într-un memoriu separat, la care se face referire în încheierea de sesizare, apreciază, în esență, că excepția de neconstituționalitate este nefondată, întrucât executarea silită după procedura prevăzută de Decretul nr. 221/1960 și de H.C.M. nr. 792/1960, procedură specială, nu contravine ordinii constituționale, deoarece aceste dispoziții nu au fost abrogate expres sau tacit, iar Legea nr. 76/1992 confirmă

această procedură. Se apreciază, de asemenea, că revine Consiliului Legislativ să facă propuneri de îmbunătățire a întregii legislații privind procedura de executare silită.

Tribunalul Timiș nu își exprimă în mod clar punctul de vedere asupra excepției invocate, ci apreciază că este necesară sesizarea Curții Constituționale.

Printr-o încheiere pronunțată la aceeași dată, 11 iulie 1995, în Dosarul nr. 2.503/C/1995, Tribunalul Timiș sesizează Curtea Constituțională cu o excepție de neconstituționalitate vizând aceleași dispoziții legale, invocată de contestatorii Nagy Mihai, Nagy Elisabeta, Roșu Grigore, Surugiu Gheorghe și Surugiu Paula, sesizare ce formează obiectul Dosarului nr. 117C/1995 al Curții Constituționale.

Motivarea invocării excepției de neconstituționalitate este identică cu cea din dosarul anterior.

Intimata, Societatea Comercială „Banc Post” — S.A. apreciază că, față de tardivitatea contestației la executare, nu se impune trimiterea dosarului la Curtea Constituțională, care, de altfel, s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 132/1994 cu privire la această excepție.

Reprezentanta adjudecătoarei, Ghilea Alina Livia, apreciază că actele normative atacate sunt constituționale și nu se impune trimiterea dosarului la Curtea Constituțională, deoarece aceasta, prin Decizia nr. 132/1994, s-a mai pronunțat cu privire la excepție.

Tribunalul Sibiu are aceeași poziție ca și în dosarul precedent.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, s-au solicitat puncte de vedere Camerei Deputaților, Senatului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se reține că prin Decizia Curții Constituționale nr. 132/1994 s-a statuat, cu valoare de principiu, că actele normative atacate sunt în vigoare, că nu contravin Constituției și că, în prezent, în sfera lor de aplicare este cuprinsă executarea silită de interes public, precum și că executarea silită a titlurilor executorii ale persoanelor fizice și ale persoanelor juridice de drept privat urmează a se efectua potrivit dispozițiilor de drept comun. În concluzie, se apreciază că în dosarele de față nu se poate pune problema rezolvării excepțiilor de neconstituționalitate în discuție, ci aceea a aplicării corecte a dispozițiilor legale în vigoare, ținând seama de specificul raporturilor juridice deduse judecării. Se mai precizează că nu intră în competența Curții Constituționale controlul H.C.M. nr. 792/1960.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

Deoarece cele două excepții, provenind de la aceeași instanță, vizează aceleași dispoziții legale, prin Încheierea din 22 noiembrie 1995 s-a dispus conexarea Dosarului nr. 117C/1995 la Dosarul nr. 116C/1995.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, raportul judecătorului-raportor, concluziile părții prezente și ale reprezentantului Ministerului Public, concordanța dispozițiilor legale atacate cu Constituția, precum și cu dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține:

Deși este vorba de acte normative anterioare Constituției, Curtea este competentă să se pronunțe asupra excepțiilor, în temeiul art. 26 alin. (3) teza 1 din Legea nr. 47/1992, deoarece pe baza lor s-au stabilit raporturi juridice după intrarea în vigoare a Constituției din 1991. Pe de altă parte, Tribunalul Timiș nu s-a pronunțat în baza art. 150 alin. (1) din Constituție, ci a considerat necesară sesizarea Curții Constituționale. Faptul că se atacă și o hotărâre a Guvernului (Consiliului de Miniștri), care în mod obișnuit nu intră sub incidența controlului Curții potrivit art. 144 lit. c) din Constituție, nu este de natură să atragă necompetența Curții, deoarece ea a fost emisă în aplicarea

Decretului nr. 221/1960, act normativ anterior Constituției din anul 1991, cu valoare de lege și soluția pronunțată cu privire la acesta se extinde în mod automat și asupra hotărârii, chiar dacă Curtea nu se pronunță în mod expres cu privire la ea.

Pe fond, este de reținut că prin Decizia nr. 132/1994, definitivă prin nerecurare, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 31 și art. 32 din Decretul nr. 221/1960 și ale art. 39–51 din H.C.M. nr. 792/1960. Pentru a pronunța această soluție, Curtea a reținut, în esență, că art. 41 alin. (2) din Constituție nu pune semnul egalității între proprietatea privată și proprietatea publică în ceea ce privește protecția juridică, astfel încât instituirea de către legiuitor a unei proceduri de executare diferită de cea de drept comun, dacă se referă la alte situații decât cele avute în vedere de art. 41 alin. (2), nu poate fi considerată contrară Constituției. La speță, față de dispozițiile Decretului nr. 371/1958, s-a apreciat că C.E.C. are configurația unei instituții de stat, deci de interes public, și nu de societate comercială, unitate economică privată, astfel încât, față de posibilitatea instituirii unei proceduri execuționale diferite de cea de drept comun, în măsura în care nu se încalcă dispozițiile Constituției, excepția de neconstituționalitate a fost respinsă.

În considerentele deciziei s-a mai apreciat că în cazul regiilor autonome și al societăților comerciale, fiind vorba de proprietate privată, chiar dacă statul este acționar unic sau majoritar, dispozițiile Decretului nr. 221/1960 nu mai sunt incidente și se impune aplicarea normelor de drept comun. De asemenea, în legătură cu faptul dacă trebuie să se urmeze aceeași procedură de executare în toate cazurile, s-a reținut că art. 41 alin. (2) din Constituție are în vedere ocrotirea în mod egal a proprietății private, indiferent de titular, și deci se referă la ocrotirea în mod egal a proprietății aparținând persoanelor fizice și persoanelor juridice de drept privat, precum și la ocrotirea bunurilor ce formează obiectul proprietății private a statului.

Așadar, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 132/1994 în sensul că dispozițiile Decretului nr. 221/1960 și cele ale H.C.M. nr. 792/1960 sunt constituționale și, în consecință, nu sunt abrogate potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție, având însă în vedere caracterul instituției în discuție — Casa de Economii și Consemnațiuni. În considerentele deciziei s-a apreciat că existența Decretului nr. 221/1960 se mai justifică în unele situații. De la pronunțarea deciziei nu au intervenit elemente noi care să ducă la o altă interpretare.

Față de aceste considerente și văzând și dispozițiile art. 144 lit. c) și ale art. 150 alin. (1) din Constituție, precum și dispozițiile art. 13 alin. (1) lit. A.c) și ale art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Admite excepțiile de neconstituționalitate a prevederilor Decretului nr. 221/1960, ridicate de Bogdan Gheorghe, Bogdan Maria, Bărnăuțiu Ștefan și Bărnăuțiu Gabriela în Dosarul nr. 1.797/C/1995 și de Nagy Francisc Mihai, Nagy Elisabeta, Roșu Grigore, Surugiu Gheorghe și Surugiu Paula în Dosarul nr. 2.503/C/1995, ambele ale Tribunalului Timiș, și constată că dispozițiile acestuia, referitoare la executarea silită împotriva persoanelor fizice a creanțelor bănești ale organizațiilor socialiste, sunt abrogate potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție, în prezent fostelor organizații socialiste fiindu-le aplicabile normele de drept comun în materie.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședința din 6 decembrie 1995.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. Antonie Iorgovan

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

În cauzele de față se pune însă problema aplicării dispozițiilor Decretului nr. 221/1960 la raporturi execuționale civile în care una dintre părți, pretinsul creditor, este persoană juridică de drept privat, iar cealaltă parte, pretinsul debitor, este persoană fizică. Executarea silită s-a pornit în temeiul dispozițiilor Decretului nr. 221/1960, care în art. 1 stabilește că prevederile sale se aplică și pentru urmărirea silită a bunurilor și veniturilor persoanelor fizice pentru realizarea creanțelor bănești ale organizațiilor socialiste constatate prin titluri executorii. Însă, cum după decembrie 1989, prin acte normative succesive, unitățile economice de stat sau cooperatiste au fost reorganizate, iar succesoarele lor — regii autonome, societăți comerciale etc. — nu mai pot fi calificate ca organizații socialiste, dispozițiile Decretului nr. 221/1960 referitoare la organizațiile socialiste nu-și mai pot găsi aplicare. Este o aplicare a regulii *ubi cessat ratio legis, ibi cessat lex*.

De altfel, Constituția, cât și actele normative de după decembrie 1989, nu se mai referă la organizații socialiste. Mai mult, menționatele dispoziții din Decretul nr. 221/1960 sunt contrare prevederilor art. 41 alin. (4) din Constituție, care stabilesc că proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular, și deci nu îngăduie nici diferențierea pe care Decretul nr. 221/1960, anterior legii fundamentale, a consacrat-o pentru organizațiile socialiste, transformate în prezent în persoane juridice de drept privat. Așa fiind, dispozițiile Decretului nr. 221/1960 nu s-ar mai putea, desigur, aplica nici persoanelor juridice de drept privat care nu existau înainte de decembrie 1989, cum ar fi băncile comerciale, ca în cauza de față.

În consecință, Curtea constată că dispozițiile Decretului nr. 221/1960 referitoare la urmărirea silită a bunurilor și veniturilor persoanelor fizice pentru realizarea creanțelor bănești constatate prin titluri executorii sunt contrare legii fundamentale și, în temeiul art. 150 alin. (1) din Constituție, deci abrogate, astfel încât excepțiile de neconstituționalitate urmează să fie admise. Executarea silită a creanțelor fostelor organizații socialiste, ca și a oricăror persoane juridice de drept privat urmează să se facă potrivit normelor de drept comun în materie.

Deoarece potrivit art. 144 lit. c) din Constituție, Curtea este competentă să soluționeze numai excepțiile de neconstituționalitate vizând legi sau ordonanțe, ea nu este îndreptățită să se pronunțe asupra H.C.M. nr. 792/1960. Este însă de observat că dispozițiile acestui act normativ, fiind norme de aplicare a Decretului nr. 221/1960, au devenit caduce în ce privește executarea creanțelor bănești ale organizațiilor socialiste constatate prin titluri executorii.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 28

din 12 martie 1996

Ioan Muraru — președinte
 Mihai Constantinescu — judecător
 Lucian Stângu — judecător
 Florin Bucur Vasilescu — judecător
 Victor Dan Zlătescu — judecător
 Raul Petrescu — procuror
 Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol pronunțarea asupra recursului declarat de Societatea Comercială „Banc Post” — S.A., Sucursala județului Timiș, împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 128 din 6 decembrie 1995.

Dezbaterile au avut loc în ședința din 5 martie 1996, în prezența procurorului și în lipsa părților, legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 12 martie 1996.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 128 din 6 decembrie 1995, Curtea a admis excepțiile de neconstituționalitate a prevederilor Decretului nr. 221/1960 și a constatat că dispozițiile acestuia, referitoare la executarea silită împotriva persoanelor fizice a creanțelor bănești ale organizațiilor socialiste, sunt abrogate potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție, în prezent fostelor organizații socialiste fiindu-le aplicabile normele de drept comun în materie.

În considerentele Deciziei nr. 128 din 6 decembrie 1995 s-a reținut că, potrivit Decretului nr. 221/1960, dispozițiile sale se aplică și pentru urmărirea silită a bunurilor și veniturilor persoanelor fizice pentru realizarea creanțelor bănești ale fostelor organizații socialiste, constatate prin titluri executorii, dar, după decembrie 1989, unitățile economice de stat sau cooperatiste au fost reorganizate astfel încât „organizațiile socialiste” au dispărut din economia națională și, ca urmare, prevederile acestui act normativ nu-și mai găsesc aplicare. De altfel, aceste dispoziții ale Decretului nr. 221/1960 sunt contrare prevederilor art. 41 alin. (2) din Constituție, care stabilesc că proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular, și deci nu permit nici diferențierea pe care Decretul nr. 221/1960, anterior legii fundamentale, a consacrat-o pentru organizațiile socialiste, transformate în prezent în persoane juridice de drept privat.

Prin recursul declarat în termen legal împotriva Deciziei nr. 128 din 6 decembrie 1995, Societatea Comercială „Banc Post” — S.A., Sucursala județului Timiș, solicită desființarea deciziei recurate și respingerea excepției de neconstituționalitate invocate, pentru următoarele motive:

— Curtea Constituțională, dispunând abrogarea Decretului nr. 221/1960, și-a depășit competența, substituindu-se organului legislativ, singurul în măsură să adopte legi prin care să se dispună abrogarea actelor normative;

— prin decizia recurată, precum și prin Decizia nr. 132/1994, Curtea a stabilit că Decretul nr. 221/1960 este în vigoare și urmează a fi aplicat, lăsând deschisă doar calea intervenției Consiliului Legislativ pentru îmbunătățirea întregii legislații privind procedura de executare silită;

— abrogarea nu se presupune, ci ea trebuie să fie expresă și consacrată prin lege, iar nu printr-o decizie a Curții Constituționale;

— Curtea și-a extins competența verificând constituționalitatea unor acte normative anterioare Constituției, care nu sunt de categoria celor prevăzute de art. 144 lit. c) din Constituție, respectiv decret și hotărâre, contravenind astfel Legii nr. 47/1992;

— Decretul nr. 221/1960 și H.C.M. nr. 792/1960 nu contravin Constituției, ci prevederile acestora se coroborează cu dispozițiile art. 4 din Legea nr. 76/1992, republicată, care prevede că urmărirea silită se inițiază de către bănci prin scoaterea la vânzare a bunurilor constituite drept garanție, iar valorificarea se face numai prin vânzare la licitație, cu eliminarea celorlalte faze ale executării silită.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, raportul judecătorului-raportor, prevederile Decretului nr. 221/1960, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Primul și al treilea motiv de recurs, adică cele referitoare la constatarea abrogării Decretului nr. 221/1960, care alcătuiesc în realitate unul singur, sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse. Prin decizia recurată, Curtea Constituțională nu a pronunțat, așa cum se afirmă, abrogarea Decretului nr. 221/1960, ci a constatat abrogarea dispozițiilor referitoare la executarea silită a creanțelor bănești împotriva persoanelor fizice, potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție.

Soluția pronunțată este conformă practicii constante a Curții în această materie, practică ce se întemeiază pe prevederile art. 150 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora „Legile și toate celelalte acte normative rămân în vigoare, în măsura în care ele nu contravin prezentei Constituții”. Dacă ele sunt contrare acesteia, concluzia este că au fost abrogate, fapt întărit de altfel și de principiul în baza căruia legea posterioară abrogă pe cea care i-a precedat, dacă este contrară. Desigur, instanța de drept comun are nu numai dreptul, dar și obligația să stabilească dacă textul de lege a cărui aplicare urmează să se facă mai este sau nu în vigoare. Aceasta înseamnă că ea trebuie să se pro-

nunțe, dacă textul în cauză a fost sau nu abrogat, expres sau implicit.

Dacă însă, ca în speță, instanța de drept comun nu a statuat în acest sens, ea se desesizează sub acest aspect, urmând ca, potrivit art. 23 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, excepția să fie trimisă spre soluționare Curții Constituționale, care este obligată să se pronunțe în virtutea dreptului constituțional al cetățenilor de a invoca neconstituționalitatea unui text legal pe care instanța înțelege să îl aplice.

În acest sens sunt deciziile Curții nr. 31 din 26 mai 1993 și nr. 67 din 17 noiembrie 1993, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 13 din 19 ianuarie 1994, și nr. 12 din 8 martie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 126 din 23 mai 1994.

Cel de-al doilea motiv de recurs, în care se susține că însăși Curtea prin deciziile sale nr. 132 din 23 noiembrie 1994 și nr. 128 din 6 decembrie 1995 a stabilit că Decretul nr. 221/1960 este în vigoare, urmează, de asemenea, a fi respins, întrucât teza recurenței rezultă dintr-o greșită înțelegere a celor statuate prin deciziile menționate. Într-adevăr, aceste decizii au în vedere instituția C.E.C., care, potrivit statutului său, este o persoană juridică de drept public, ceea ce justifică un regim special de executare a creanțelor sale, neaplicabil însă societăților comerciale, inclusiv bancare, care sunt persoane juridice de drept privat.

Și motivul de recurs potrivit căruia Curtea nu este competentă să se pronunțe asupra actelor normative anterioare Constituției este neîntemeiat și trebuie respins.

Potrivit art. 26 alin. (3) teza 1 din Legea nr. 47/1992, aplicabil exclusiv actelor normative anterioare Constituției, Curtea este competentă să se pronunțe asupra acestora dacă, pe de o parte, ca în speță, pe baza lor s-au stabilit raporturi juridice, după intrarea în vigoare a Constituției, și, pe de altă parte, instanța de drept comun nu s-a pronunțat în legătură cu abrogarea în baza art. 150 alin. (1) din legea fundamentală.

Având în vedere considerentele expuse, văzând și prevederile art. 144 lit. c) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și prevederile art. 13 alin. (1) lit. A.c), ale art. 25 și art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Societatea Comercială „Banc Post” — S.A., Sucursala județului Timiș, împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 128 din 6 decembrie 1995.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 12 martie 1996.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE**

privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Creșterea gradului de recuperare a SO₂ din gazele de la aglomerarea concentratelor zinco-plumboase și reducerea poluării mediului la Societatea Comercială «Sometra» — S.A. Copșa Mică, județul Sibiu“

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Creșterea gradului de recuperare a SO₂ din gazele de la aglomerarea concentratelor zinco-plumboase și reducerea poluării mediului la Societatea Comercială «Sometra» — S.A. Copșa Mică, județul Sibiu“, prevăzuți în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din surse proprii, din credite bancare, din alte fonduri legal constituite cu această destinație și, în completare, de la bugetul de stat, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministrul industriilor,
Alexandru Stănescu
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 6 mai 1996.
Nr. 312.

*) Anexa se comunică numai beneficiarului de investiție.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRĂRE**

privind transmiterea unor imobile, situate în județul Vâlcea, în administrarea Ministerului de Interne

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă transmiterea imobilelor proprietate publică a statului, compuse din construcții în suprafață construită desfășurată de 1.796,87 m² și terenurile aferente în suprafață de 4.804 m², situate în județul Vâlcea, prevăzute în anexa la prezenta hotărâre, din administrarea Consiliului Local al Orașului Băile Govora, județul Vâlcea, în administrarea Ministerului de Interne, în vederea înființării unei subunități de pompieri militari.

Art. 2. — Transmiterea imobilelor prevăzute la art. 1 se face la valoarea de inventar a acestora, rezultată din evidențele contabile.

Art. 3. — Predarea-preluarea imobilelor transmise potrivit art. 1 se face între părțile interesate, pe bază de protocol încheiat în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Secretar de stat,
șeful Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă
Ministru de interne,
Doru Ioan Tărăcilă
Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 6 mai 1996.
Nr. 313.

DATELE DE IDENTIFICARE
a imobilelor proprietate publică a statului, situate în județul Vâlcea,
care se transmit în administrarea Ministerului de Interne

Nr. crt.	Locul unde este situat imobilul care se transmite	Suprafața imobilului care se transmite	
		Construcții — m ² —	Terenuri aferente — m ² —
1.	Orașul Băile Govora, str. Tudor Vladimirescu nr. 176	324,80	4.804
2.	Orașul Băile Govora, str. Sfatului nr. 10	1.332,69	
3.	Orașul Băile Govora, str. Fagului nr. 3	139,38	
TOTAL:		1.796,87	4.804

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unor terenuri în administrarea Direcției generale a vămilor

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unor terenuri proprietate publică a statului, în suprafață totală de 15.694 m², situate în Drumul Botizului, municipiul Satu Mare, județul Satu Mare, identificate potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din administrarea Consiliului Local al Municipiului Satu Mare în administrarea Direcției

generale a vămilor, în vederea realizării obiectivului de investiții „Amenajare vamă Satu Mare, județul Satu Mare“.

Art. 2. — Predarea-preluarea terenurilor prevăzute la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părți, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
 Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu
 Secretar de stat,
 șeful Departamentului pentru
 Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

București, 6 mai 1996.
 Nr. 314.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
a terenurilor situate în municipiul Satu Mare, care se transmit
în administrarea Direcției generale a vămilor

Locul unde sunt situate terenurile	Persoana juridică de la care se transmit	Persoana juridică la care se transmit	Caracteristici tehnice	
			suprafața m ²	parcelă nr. topo.
Municipiul Satu Mare, Drumul Botizului	Consiliul Local al Municipiului Satu Mare	Direcția generală a vămilor	5.809	3.530/7
			302	3.530/9
			104	3.529/1
			1.910	3.533/1
			2.730	3.533/5
			748	3.545/6
			60	3.545/5

Locul unde sunt situate terenurile	Persoana juridică de la care se transmit	Persoana juridică la care se transmit	Caracteristici tehnice	
			suprafața m ²	parcelă nr. topo.
			338	3.546/6
			248	3.546/5
			32	3.547/5
			565	3.547/7
			68	3.528/11
			165	3.530/12
			165	3.530/15
			1.317	3.530/18
			187	3.547/11
			291	3.528/15
			133	3.526/1
			22	3.526/2
			72	3.527/3
			428	13.280/2
TOTAL:			15.694	

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind eliberarea din funcție a prefectului județului Neamț

În temeiul dispozițiilor art. 106 alin. (3) din Legea administrației publice locale nr. 69/1991, republicată,

Guvernul României hotărăște :

Articol unic. — Domnul Alexandru Casapu se eliberează din funcția de prefect al județului Neamț începând cu data de 10 mai 1996.

PRIM-MINIȘTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Secretar de stat,
șeful Departamentului pentru
Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

București, 9 mai 1996.
Nr. 317.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind numirea în funcția de prefect al județului Neamț

În temeiul dispozițiilor art. 106 alin. (3) din Legea administrației publice locale nr. 69/1991, republicată,

Guvernul României hotărăște :

Articol unic. — Domnul Alexandru Tibulca se numește în funcția de prefect al județului Neamț începând cu data de 10 mai 1996.

PRIM-MINIȘTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Secretar de stat,
șeful Departamentului pentru
Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

București, 9 mai 1996.
Nr. 318.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR
DIRECȚIA GENERALĂ A VĂMILOR

ORDIN

pentru aprobarea Normelor tehnice privind autorizarea și funcționarea comisionarilor în vamă

Secretar de stat, directorul general al Direcției generale a vămilor, numit prin Decizia Guvernului nr. 44/1995 privind conducerea Direcției generale a vămilor, având în vedere prevederile art. 20 din Hotărârea Guvernului nr. 149 din 12 martie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 26 martie 1996, emite următorul ordin:

Articol unic. — Se aprobă Normele tehnice privind autorizarea și funcționarea comisionarilor în vamă.

Secretar de stat,
Eugeniu Goga

București, 10 aprilie 1996.
Nr. 23.

NORME TEHNICE

privind autorizarea și funcționarea comisionarilor în vamă

I. *Procedura de autorizare a comisionarilor în vamă*

1. În vederea emiterii autorizației de comisionar în vamă, comisionarul în vamă depune la Direcția generală a vămilor cererea completată cu elementele prevăzute la art. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 149 din 12 martie 1996, împreună cu documentele menționate la art. 6 din același act normativ.

2. Autorizația de comisionar în vamă se acordă de către Direcția generală a vămilor în baza concluziilor cuprinse în raportul de cercetare a elementelor rezultate din cerere și din documentele depuse împreună cu aceasta.

3. Pentru întocmirea raportului de cercetare, dosarele se transmit direcțiilor regionale vamale în a căror rază de competență se află sediul agentului economic care solicită autorizația de comisionar în vamă.

4. Direcțiile regionale vamale, prin compartimentul de proceduri vamale, verifică: datele menționate în cererea de solicitare a autorizației de comisionar în vamă, importanța și volumul schimburilor comerciale în care urmează să se implice solicitantul, existența garanției constituite în vederea exercitării atribuțiilor, îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 3 din hotărârea sus-menționată.

De asemenea, brigada de supraveghere și control vamal va efectua, prin metode specifice, o verificare a solicitantului.

5. Pe baza concluziilor rezultate din verificări, directorul direcției regionale vamale și șeful brigăzii de supraveghere și control vamal vor întocmi fiecare și vor înainta Direcției

generale a vămilor rapoarte de cercetare care trebuie să cuprindă propunerea de acordare sau de neacordare a autorizației de comisionar în vamă, împreună cu dosarul constituit pentru obținerea acesteia.

O comisie numită prin decizie a directorului general al Direcției generale a vămilor va examina, scris și oral, cunoștințele profesionale în domeniul vamal ale personalului care urmează să exercite activități de comisionar în vamă și se pronunță asupra atestării acestuia.

6. Înainte de a fi supus spre aprobare directorului general al Direcției generale a vămilor, raportul de cercetare se analizează de către Direcția supraveghere și control vamal și de către Direcția economică și investiții, care pot face și alte cercetări suplimentare asupra exactității și corectitudinii datelor existente în dosarul astfel constituit, în domeniile în care acestea sunt competente.

7. După aprobarea raportului de cercetare, completat cu concluziile rezultate din cercetările menționate la pct. 6, se eliberează autorizația de comisionar în vamă.

8. Scrisoarea de garanție bancară în valoare de 500 milioane lei va conține, în mod obligatoriu, datele din modelul prevăzut în anexa nr. 1 la prezentele norme tehnice și va avea în anexă o listă cu unitățile vamale pentru care se constituie garanția și sumele repartizate pentru fiecare unitate vamală.

Scrisoarea de garanție bancară se depune la Direcția generală a vămilor împreună cu dosarul constituit în vederea obținerii autorizației de comisionar în vamă.

După obținerea autorizației de comisionar în vamă, Direcția generală a vămilor comunică, în scris, unităților

vamale în favoarea cărora s-a constituit garanție, suma repartizată și o copie de pe scrisoarea de garanție bancară.

9. Termenul de valabilitate a scrisorilor de garanție bancară va fi de un an calendaristic. Cu cel puțin 10 zile înainte de expirarea termenului de valabilitate a scrisorii de garanție bancară, comisionarii în vamă sunt obligați să depună scrisori de garanție bancară valabile pentru anul calendaristic următor.

10. În cazul în care comisionarii în vamă desfășoară un volum de operațiuni pentru care nivelul taxelor și al drepturilor de import depășește plafonul valoric al scrisorilor de garanție bancară depuse în baza art. 3 lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 149/1996, operațiunile suspensive de taxe vamale se pot desfășura numai pe baza suplimentării garanției.

II. *Instrucțiuni privind evidențele și modul de lucru cu comisionarii în vamă*

11. Cererile de aprobare a autorizației de comisionar în vamă se înscriu în Registrul de înmatriculare a comisionarilor în vamă ținut de Serviciul proceduri și regimuri vamale.

12. Autorizațiile de comisionar în vamă emise primesc număr de înregistrare din registrul de înmatriculare menționat la pct. 11.

13. Mărfurile pot fi primite de comisionarii în vamă, în spațiile de depozitare proprii, pe baza cererii de depozitare depuse și aprobate de șeful vămii (anexa nr. 2).

14. În declarația vamală, la rubrica declarantului, se înscriu: denumirea comisionarului în vamă și numele persoanei împuternicite să semneze acest document.

15. În vederea declarării corecte a mărfurilor, organele vamale permit comisionarului în vamă ca, înainte de depunerea declarației vamale, să examineze felul și cantitatea mărfurilor. Această examinare se face în prezența organelor vamale.

16. În aplicarea prevederilor art. 12 lit. f) din Hotărârea Guvernului nr. 149/1996, comisionarul în vamă păstrează următoarele documente:

- a) registrul anual de evidență a operațiunilor efectuate;
- b) copiile de pe declarațiile vamale;
- c) copiile de pe documentele de transport;
- d) lista de colisaj;
- e) factura de prestare a serviciilor de către comisionarii în vamă;
- f) orice altă documentație privind operațiunile de vămuire.

Registrele de evidență utilizate de comisionarii în vamă se certifică de către șeful unității vamale.

17. Directorii direcțiilor regionale vamale pot aproba ca lucrătorii vamali să efectueze, în mod excepțional, controlul fizic al mărfurilor la depozitul comisionarului în vamă, în baza raportului șefului de vamă.

18. Trimestrial, șeful unității vamale confruntă evidențele acestuia cu cele ale comisionarilor în vamă și verifică existența în depozit a mărfurilor nevămuite. Pentru mărfurile lipsă, cât și pentru alte nereguli constatate, dispune măsurile prevăzute de lege.

19. Comisionarul în vamă comunică unității vamale numele și prenumele angajaților săi care redactează și semnează declarațiile vamale, împreună cu o împuternicire de vămuire, care să cuprindă specimenul de semnătură al împuterniciților.

ANEXA Nr. 1

Antetul băncii comerciale
Unitatea
Str. nr., localitatea.....
Codul poștal
Nr. Data emiterii

SCRISOARE DE GARANȚIE BANCARĂ

Către Direcția generală a vămilor

La cererea clientului nostru....., (denumirea agentului economic)
cu sediul în (adresa agentului economic), având codul fiscal, înmatriculat la Registrul comerțului sub nr. ... din ..., prin prezenta ne angajăm, irevocabil și necondiționat, să efectuăm plata taxelor vamale și a altor drepturi cuvenite bugetului de stat, datorate de clientul nostru pentru operațiuni vamale în limita sumei de, defalcată pe unități vamale, conform (în cifre și în litere)
anexei care face parte integrantă din prezenta garanție.

Plata taxelor vamale și a celorlalte drepturi cuvenite bugetului de stat către dumneavoastră se va face de noi la prima și simpla dvs. cerere scrisă, în toate cazurile în care clientul nostru nu își achită din proprie inițiativă sumele datorate.

(denumirea agentului economic)

Valoarea garanției se reduce automat cu valoarea plăților efectuate de către noi în baza prezentei scrisori de garanție.

(denumirea unității bancare emitente)

Scrisoarea de garanție este valabilă de la data emiterii până la data de

Dacă până la expirarea termenului de valabilitate a scrisorii de garanție nu s-a primit de la

(unitatea vamală)

nici o cerere scrisă de executare în strictă conformitate cu termenii și cu condițiile specificate mai sus, această scrisoare de garanție devine nulă.

Director,

(numele în clar și semnătura)

L.S.

ANEXA Nr. 2

COMISIONAR ÎN VAMĂ

AUTORIZAȚIE NR.

NR. DE IEȘIRE

VAMA

POZIȚIA DIN REGISTRUL DE

IMPORT

Se aprobă,

DATA

CERERE DE DEPOZITARE

Numărul documentului de tranzit	Vama emitentă	Numărul mijlocului de transport	Numărul documentului de transport	Felul și numărul coletelor	Felul mărfii	Greutatea

Reprezentantul comisionarului în vamă,

.....

(numele și prenumele)

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN**pentru aprobarea Normelor privind încadrarea în muncă a unor persoane prin încheierea convențiilor civile de prestări de servicii pentru încasarea creanțelor bugetare**

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
în temeiul prevederilor art. 7, coroborat cu art. 109 din Ordonanța Guvernului nr. 11 din 23 ianuarie 1996 privind executarea creanțelor bugetare, și în baza dispozițiilor art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 449/1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, republicată,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor pot utiliza, pentru încasarea creanțelor bugetare, personal încadrat prin convenții civile, cu respectarea normelor prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală organizare, resurse umane și servicii generale și direcțiile generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene și a municipi-

piului București vor lua măsuri pentru aducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin intră în vigoare începând cu data de 1 mai 1996 și se va publica în Monitorul Oficial al României. Pe data intrării în vigoare a prezentului ordin își încetează aplicabilitatea orice prevedere contrară.

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 22 aprilie 1996.
Nr. 884.

*ANEXĂ***NORME****privind încadrarea în muncă a unor persoane prin încheierea convențiilor civile de prestări de servicii pentru încasarea creanțelor bugetare**

Pentru aplicarea unitară a prevederilor art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, conform cărora direcțiile generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene și a municipiului București și unitățile din subordinea lor pot utiliza, pentru încasarea unor creanțe bugetare, personal încadrat prin încheiere de convenții civile, plătit pe bază de tarife, stabilite de Ministerul Finanțelor, aplicate la încasările realizate, se precizează următoarele:

1. Personalul încadrat în muncă prin încheierea unor convenții civile, plătit pe bază de tarife, poate fi folosit pentru încasarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor, amenzilor și a altor sume ce reprezintă creanțe bugetare.

2. Direcțiile generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene și a municipiului București, la solicitarea unităților subordonate, vor analiza necesitatea și oportunitatea încadrării de persoane prin încheierea de convenții civile și vor aproba numărul acestora. De regulă, încadrarea de personal prin încheiere de convenții civile urmează să se facă în localitățile în care volumul de activitate și răspândirea teritorială a contribuabililor nu pot fi acoperite de agenții fiscali.

Convenția civilă se încheie între persoana fizică și unitatea care are competențe de încadrare de personal.

3. Încadrarea personalului prin încheiere de convenții civile pentru încasarea de creanțe bugetare se va face în

condițiile respectării prevederilor Legii nr. 83/1995 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă, precum și a condițiilor de studii și stagiu prevăzute în Legea nr. 22/1969 privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor agenților economici, autorităților sau instituțiilor publice, și a actelor normative date în aplicarea acestora din urmă.

4. Personalul încadrat prin încheiere de convenții civile are obligația de a constitui o garanție în numerar la nivelul unui salariu minim brut pe țară.

5. Plata personalului încadrat prin convenții civile se face lunar, aplicând la volumul încasărilor, realizate pe bază de chitanță în luna anterioară plății, următoarele tarife pentru încasarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor, amenzilor și a altor sume ce reprezintă venituri publice:

- a) din debite curente până la 18 lei/100 lei încasări;
- b) din debite restante până la 25 lei/100 lei încasări.

Tarifele concrete pentru fiecare persoană încadrată prin încheiere de convenție civilă se stabilesc, în limita plafoanelor maxime prevăzute mai sus, de către direcțiile generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene și a municipiului București, în funcție de volumul de activitate și de condițiile concrete de încasare.

6. Veniturile lunare realizate de fiecare dintre persoanele încadrate prin încheiere de convenții civile, plătite pe bază

de tarife, nu pot să depășească nivelul salariului minim brut pe țară.

Veniturile realizate pe bază de tarife sunt brute și se suportă din fondul de salarii.

Pentru sumele plătite personalului încadrat prin încheiere de convenții civile, unitatea reține și varsă impozitul aferent potrivit legii și nu datorează contribuția pentru asigurările sociale de stat și pentru constituirea Fondului pentru plata ajutorului de șomaj. De asemenea, persoanele încadrate prin încheiere de convenții civile nu au obligația plății contribuției de 3% pentru pensia suplimentară și de 1% la Fondul pentru plata ajutorului de șomaj.

7. Personalul plătit pe bază de tarife nu are calitatea de salariat în sensul prevederilor Codului muncii și nu beneficiază de alte drepturi decât de sumele convenite potrivit prezentelor norme pentru activitatea desfășurată.

8. Persoanele încadrate prin încheiere de convenții civile au următoarele obligații:

— să cunoască și să respecte legislația fiscală în domeniul de activitate încredințat, precum și celelalte reglementări legale care au incidență cu activitatea realizată;

— să respecte programul de lucru stabilit prin convenția civilă.

Pentru pagubele aduse unității fiscale, din vina lor și în legătură cu munca lor, persoanele încadrate prin convenții civile răspund conform legislației în vigoare.

9. Unitățile fiscale care utilizează personal încadrat prin încheiere de convenții civile pentru încasarea unor creanțe bugetare au obligația:

— să controleze modul de aducere la îndeplinire a sarcinilor încredințate personalului încadrat prin încheiere de convenții civile, precum și modul de gestionare a sumelor încasate;

— să plătească sumele convenite, potrivit prevederilor prezentelor norme, fiecărei persoane încadrate prin încheiere de convenție civilă pentru realizările obținute;

— să asigure instruirea privind legislația fiscală în vigoare, cu eventualele modificări, aplicată în activitatea de încasare a creanțelor bugetare;

— să rezilieze convenția civilă în cazul nerespectării clauzelor acesteia.

MINISTERUL INDUSTRIILOR

ORDIN

privin aprobarea Procedurii-tip de atestare a capacității agenților economici de a executa structuri sudate

În scopul autorizării agenților economici producători de structuri sudate, în vederea asigurării calității produselor executate prin sudură și/sau procedee conexe (tăiere termică, lipire, pulverizare termică),

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 451/1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Industriilor, modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 695/1994, ministrul industriilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura-tip de atestare a capacității agenților economici de a executa structuri sudate, anexată, care face parte integrantă din prezentul ordin, întocmită de Institutul de Sudură și Încercări de Materiale Timișoara în conformitate cu STAS 11.595—83 și cu metodologia cuprinsă în standardele internaționale S.R. EN 729-1,2,3,4/1996, pentru autorizarea furnizorilor de structuri sudate.

Art. 2. — Se abilitază Institutul de Sudură și Încercări de Materiale Timișoara pentru a autoriza pe furnizorii de

structuri sudate conform procedurii-tip aprobate prin prezentul ordin.

Art. 3. — Procedura-tip de atestare aprobată prin prezentul ordin se va publica în Monitorul Oficial al României.

Art. 4. — Direcția generală strategia industriei construcțiilor de mașini, Direcția generală restructurare și dezvoltare industrială, Direcția management, legislație și Institutul de Sudură și Încercări de Materiale Timișoara vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

p. Ministrul industriilor,
Constantin Dicu,
secretar de stat

M.I.—D.G.S.R.C.M.	Procedura-tip de atestare a capabilității agenților economici de a executa structuri sudate	Ediția 1
I.S.I.M. — Timișoara		Pag:
<p>PROCEDURA-TIP de atestare a capabilității agenților economici de a executa structuri sudate APROBAT, MINISTERUL INDUSTRIILOR</p> <p>DIRECȚIA GENERALĂ DE STRATEGIE A RAMURII CONSTRUCȚIILOR DE MAȘINI</p> <p style="text-align: right;">Elaborator, I.S.I.M. TIMIȘOARA <i>Director,</i></p>		

M.I.—D.G.S.R.C.M.	Procedura-tip de atestare a capabilității agenților economici de a executa structuri sudate	Ediția 1
I.S.I.M. — Timișoara		Pag:

LISTA DE MODIFICĂRI ALE EDIȚIILOR

Nr. ediție	Obiectul modificării			Data intrării în vigoare
1	Elaborare inițială			
Întocmit	Numele și prenumele	Verificat	Numele și prenumele	Data:
	Semnătura		Semnătura	

M.I.—D.G.S.R.C.M.	Procedura-tip de atestare a capabilității agenților economici de a executa structuri sudate	Ediția 1
I.S.I.M. — Timișoara		Pag:

1. Obiect

1.1. Prezenta procedură stabilește condițiile și modul de atestare a capabilității de a executa structuri sudate a agenților economici care utilizează sudarea metalelor ca principal procedeu de fabricație.

1.2. Această procedură cuprinde descrierea activităților necesare pentru acordarea atestatului de capabilitate agenților economici (necesar asigurării calității structurilor sudate și creșterii competitivității acestora pe piața externă), atribuțiile și responsabilitățile factorilor implicați.

2. Domeniul de aplicare

2.1. Procedura se aplică pentru atestarea capabilității agenților economici de a executa structuri sudate a căror execuție nu este supusă reglementărilor organizațiilor de supraveghere și control (I.S.C.I.R., R.N.R.). Ea este valabilă numai în cazul sudării cu arc electric.

2.2. Aprecierea se face pentru a stabili dacă un agent economic satisface exigențele specifice unui anumit domeniu de fabricație, conform STAS 11.595–83 și prezentei proceduri.

3. Definiții

3.1. Capabilitatea de a executa structuri sudate:

— Performanța agenților economici de a realiza, de a inspecta și de a atesta calitatea corespunzătoare a structurilor sudate prin existența dotărilor materiale, a personalului calificat de execuție și de inspecție și a experienței acumulate.

3.2. Atestarea capabilității:

— Procedura prin care o terță parte dă o asigurare în scris că un agent economic satisface exigențele specifice unui anumit domeniu de fabricație, pe baza STAS 11.595–83 completat cu prevederile prezentei proceduri.

4. Documente de referință

— STAS 11.595–83 — Sudarea materialelor. Criterii de apreciere a capabilității agenților economici producători de structuri sudate.

— S.R. EN 287 — Calificarea sudorilor. Sudare prin topire.

— S.R. EN 288 — Specificația și calificarea procedurilor de sudare pentru materiale metalice.

— S.R. EN 719 — Coordonarea sudării. Sarcini și responsabilități.

5. Condițiile preliminare care trebuie îndeplinite de către agentul economic

5.1. Agentul economic numește personalul de coordonare a sudării, de profesie inginer sau subinginer, specializat în domeniul sudării. Acesta trebuie să fie angajat cu contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată.

5.2. Agentul economic trebuie să aibă cel puțin doi sudori calificați pentru oricare dintre procedeele de sudare utilizate conform standardelor specifice, un sudor putând fi calificat pentru mai multe procedee de sudare.

5.3. Agentul economic trebuie să aibă dotarea necesară pentru execuția structurilor sudate, care să cuprindă:

— un atelier pentru execuția structurilor metalice, dotat cu o macara cu capacitate portantă de minimum 3,2 tf;

— instalații de sudare pentru procedeele utilizate, în stare de funcționare și dotate cu aparate de măsură verificate metrologic;

— utilaje pentru pregătirea marginilor tablelor în vederea sudării;

— utilaje uzuale pentru prelucrări mecanice care să satisfacă profilul de fabricație;

— instalații de preîncălzire și tratament termic, dacă procesul de fabricație impune aceste operațiuni;

— instalații proprii de inspecție și încercare.

NOTĂ :

În cazul în care agentul economic nu posedă instalații de inspecție și de încercare proprii, trebuie să aibă convenții încheiate cu alți agenți economici, pentru execuția inspecțiilor și încercărilor impuse de procesul de execuție.

5.4. Agentul economic trebuie să posede și să utilizeze documentele tehnice normative de calitate ale tuturor materialelor de bază și ale materialelor pentru sudare, utilizate.

6. Responsabilități

6.1. Institutul de Sudură și Încercări de Materiale Timișoara (I.S.I.M.) coordonează desfășurarea tuturor activităților de atestare a capabilității agenților economici de a executa structuri sudate în conformitate cu prezenta procedură.

NOTĂ :

Obținerea documentului de atestare nu înlătură și nu diminuează răspunderea față de calitatea structurilor sudate, care revine în totalitate agentului economic.

6.2. I.S.I.M. Timișoara răspunde de corectitudinea aplicării prezentei proceduri.

7. Procedura

7.1. Agentul economic care solicită atestarea va trimite, pe adresa I.S.I.M. Timișoara, solicitarea de atestare.

7.2. Părțile, de comun acord, vor stabili data analizei care se va efectua la sediul agentului economic de către delegații I.S.I.M. Timișoara.

7.3. Delegații autorizați de către I.S.I.M. Timișoara efectuează, la data stabilită, împreună cu delegații desemnați de către agentul economic, o analiză a agentului economic conform prevederilor pct. 7.4.

7.4. Analiza întreprinderii.

7.4.1. Examinarea a cel puțin doi sudori conform standardelor specifice pentru fiecare dintre procedeele de sudare utilizate. În vederea examinării, sudorii vor efectua probele conform unei specificații a procedurii de sudare (WPS), calificate conform S.R. EN 288.

7.4.2. La verificarea probelor sudate, delegații I.S.I.M. Timișoara urmăresc și modul de apreciere a calității acestora de către coordonatorul sudării, numit de către agentul economic. Rezultatele verificării probelor sudate conform S.R. EN 287/1,2–95 se vor centraliza în fișa de apreciere pentru fiecare sudor. Coordonatorul sudării trebuie să examineze cunoștințele teoretice ale sudorilor conform unor reglementări specifice.

7.4.3. Vizitarea agentului economic se efectuează de către delegații I.S.I.M. Timișoara împreună cu coordonatorul sudării. Se urmărește conformitatea datelor prezentate cu situația reală. Delegații I.S.I.M. Timișoara pot solicita și alte lămuriri legate de desfășurarea activității referitoare la sudare.

7.5. Concluziile analizei se consemnează într-un proces-verbal.

7.6. În cazul îndeplinirii tuturor condițiilor, I.S.I.M. Timișoara eliberează *Documentul de atestare a capabilității de a executa structuri sudate și Certificatul de calificare* pentru fiecare sudor care a promovat examenul.

7.7. Agentul economic, a cărui capabilitate de a executa structuri sudate a fost atestată în condițiile prezentei proceduri, trebuie să aducă la cunoștință I.S.I.M. Timișoara, în termen de 30 de zile, schimbările intervenite față de situația prezentată în documentația de atestare (de exemplu: schimbarea coordonatorului sudării, a procedeelelor de sudare etc.).

8. Dispoziții finale

8.1. Durata de valabilitate a primei atestări este de 2 ani. Această durată poate fi prelungită pentru o nouă perioadă de 2 ani, la cererea agentului economic, dacă se mențin neschimbate condițiile de la atestarea inițială.

8.2. În cazul în care profilul fabricației este extins sau este schimbat, se impune o nouă atestare.

8.3. Agentul economic atestat are obligația să transmită la I.S.I.M. Timișoara numele beneficiarilor cărora le-a livrat structuri sudate. I.S.I.M. Timișoara este abilitat să verifice la beneficiar calitatea structurilor sudate livrate. În cazul abaterilor sistematice de la calitate, I.S.I.M. Timișoara poate retrage atestatul acordat agentului economic.

Întocmit	Numele și prenumele Semnătura	Verificat	Numele și prenumele Semnătura	Data:
----------	-------------------------------------	-----------	-------------------------------------	-------

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, telefon 668.55.58 și 614.17.39.